

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

حزب کار ایران (توفان)

۰۱ جون ۲۰۱۳

انتخابات تقلبی را تحریم کنیم

و تحقق آزادیها و حقوق دموکراتیک را برای خلق ایران طلب نمایم

انتخابات در ایران برای تعیین رئیس جمهور به طور مستقیم از طرف مردم و نه از طریق مجلس توسط نمایندگان تعریف شده که در خرداد ماه سال ۱۳۹۲ در پیش است. رئیس جمهور در ایران توسط رأی مستقیم و بلاواسطه مردم تعیین می شود و می تواند ادعا کند که سخنان مردم را بر زبان آورده و نماینده واقعی و منتخب ملت است. وی می تواند مدعی شود که با شرکت در انتخابات و قبول مقام ریاست جمهوری به جمهوریت، به رأی مردم متکی است و مقامش بالاتر از کسانی است که خود را نماینده خدای ندیده به حساب می آورند. رئیس جمهور نماینده نقدی است حال آنکه مقام رهبری نماینده نسبی است. رئیس جمهور را مردم انتخاب کرده اند و در انتخابات شرکت کرده اند تا به وی رأی دهند ولی فقیه را کسی انتخاب نکرده است و تنها منتخب مجمع کارشناسان بوده که توصیه ای از امام دوازدهم به همراه داشته است. انتخابات نشان می دهد که نماینده مردم در مقابل نماینده خدا قرار گرفته است.

هر وقت ملاها بنا بر مصلحت و نیازهای تبلیغاتی می خواهند از مردم مایه بگذارند، به رأی مردم تکیه کرده و خود را نماینده مردم جا زده و جمهوری اسلامی را خواست مردم جلوه می دهند و هرگاه کفگیر استدلالشان به ته دیگ می خورد و نظر مردم را در مخالفت با خود می ببینند، مدعی می شوند که مقام رهبری تابع رأی مردم نیست و اساس جمهوری اسلامی بر اسلام و دین است و نه بر اساس خواست عمومی و رعایت اصول دموکراتیک. مشروعیت نظام ناشی از ملت نیست ناشی از دین است.

از همان بدو تأسیس جمهوری اسلامی این خیمه شب بازی و بی احترامی به رأی و اندیشه مردم وجود داشته و ادامه می یابد. تکرار این ریاکاری حکومت مستبد حاکم به صورت مضحکه در آمده و موجبات تمسخر مردم است. این وسیله ریاکاری که آخوندها سالهاست بنا بر مقتضیات خویش از آن استفاده کرده اند، حال مانند شمشیر دولبه ای شده است که برگردن خود آنها فرود می آید.

احمدی نژاد پاچه ورمالیده که به راحتی حسین موسوی، هاشمی رفسنجانی و محمد خاتمی تن به این نمی دهد که بعد از دوره ریاست جمهوری سرش را زیر آب کنند و کنارش بگذارند و وی را تنها مسؤل خرابکاریها و ندانمکاریهای چند ساله اخیر بشمارند، تمایل دارد باند و قبیله مافیائی خویش را بر سر کار آورد. اشغال مقامات کلیدی از طرف یاران احمدی نژاد هم برای خودشان و هم برای احمدی نژاد ایجاد امنیت می کند. در این مبارزه بود و نبود، احمدی نژاد به

"اسلحه رأی مردم" تکیه می‌کند و خود را به عنوان "نماینده مستقیم منتخب مردم" در مقابل ولی فقیه قرار می‌دهد که هرگز از طرف مردم انتخاب نشده است و حق حرف به عنوان نماینده مردم را ندارد. احمدی نژاد خود را به فراموشی می‌زند که خودش نیز در گذشته با این کُر گسترده رهبری هم آوایی داشته است و مشروعیتش را نه مردم بلکه از رهبر گرفته است.

احمدی نژاد گوشزد کرده است که رد صلاحیت اسفندیار رحیم مشائی توسط شورای نگهبان بی صلاحیت را نخواهد پذیرفت. وی شمشیر تهدید را از غلاف بیرون کشیده و آماده نبرد است. انتخابات آینده با اختلاف بالائی ها شروع شده است و احمدی نژاد سعی می‌کند با استفاده از نقاط ضعف حریف که سیاست ارتجاعی ضد ایرانی و ضد آزادیهای فردی را تبلیغ و اجراء می‌کند به دستاوردهای ملی مردم ایران توجه کند و به مردم بگوید که میان وی و رهبر اختلاف نظر وجود دارد و این همان اختلاف نظری است که شما مردم منتقد نیز به درستی به جمهوری اسلامی وارد می‌دانید. وی می‌گوید اگر قالیباف، ولایتی و نظایر آنها بر سر کار بیایند، نه تنها وضع اجتماعی مردم بدتر خواهد شد، بلکه فشار خارجی افزایش یافته و بی احترامی به خواست و رأی مردم افزایش می‌یابد. وی خود را نماینده "ایران دوستی" و "دموکراسی" جا می‌زند.

نیروهای اپوزیسیون رفرمیست در داخل و خارج ایران از مردم دعوت می‌کنند که میان بد و بدتر یکی را برگزینند. این دور باطل انتخاب میان بد و بدتر هیچوقت تمامی نخواهد داشت و تا جمهوری اسلامی سرنگون نشود، شما همواره با جناحهای گوناگون حاکمیت روبه رو هستید که تضادها در میانشان به علت مخالفت مردم با این جناحها و همچنین به علت افزایش انفرادشان در بین مردم روز به روز افزایش بیشتری می‌یابد. تا موقعی که اپوزیسیون واقعاً مستقل و انقلابی ایران نتواند به عنوان نیرویی مستقل و قابل محاسبه در مقابل این حضرات قرار گیرد و خود را به عنوان آلترناتیو مطرح کند، وضعیت به صورت کنونی باقی می‌ماند. رژیم جمهوری اسلامی از ضعف اپوزیسیون غیرخود فروخته ایران استفاده می‌کند.

فراخواندن مردم به شرکت در انتخابات، دادن آموزش غلط به آنها و تأیید وضعیت سردرگمی و چرخ زدن میان جناحهای هیأت حاکمه است.

به نظر حزب ما، در شرایطی که سیاست راهبردی مرحله ای نیروهای انقلابی، سرنگونی این رژیم فاسد است، تا موانع راه رشد ایران دموکراتیک را، در همه زمینه ها از میان بردارند و مردم را در تعیین سرنوشتشان دخالت دهند، در شرایطی که هر نیروی انقلابی باید این قطبناهی حرکت را در دست داشته باشد، تا به دامن رفرمیسم و همکاری با رژیم جمهوری اسلامی درنگند، باید برای وضعیت کنونی و رهبری مبارزه مردم رهنمودهای روشن، مشخص و راه گشا طرح نمود که در تعمیق خود، راه را برای سرنگونی این رژیم هموار ساخته و فرجامی فراهم آورد. به نظر حزب ما این راه های حل عملی در شرایط کنونی در میهن ما، فراخواندن مردم به عدم شرکت در انتخابات، فراخوانی به تلاش فعال برای تحریم انتخابات خواهد بود. مردم ایران باید خواست آزادی احزاب و سازمانهای سیاسی، پذیرش تساوی حقوق زن و مرد، رفع سانسور، آزادی فعالیت همه اتحادیه های کارگری و سازمانی صنفی و دموکراتیک را طلب کنند. این خواسته های منطقی و مورد تأیید مردم، این خواسته های منطقی و ضد تصمیمات استبدادی فردی ولی فقیه، که زمینه گسترده مادی در جامعه ایران دارد، رژیم جمهوری اسلامی و لائی را در تنگنا قرار می‌دهد، این خواست از نظر تئوری باید علی الاصول در چارچوب حاکمیت هر نظام سرمایه داری، بورژوائی قابل تحقق باشد، ولی تسلیم جمهوری اسلامی به آن با آن پیشینه فاسد و افراد میان توده مردم، شکست ولی فقیه خواهد بود که این حرکت را به نیروی قدرتمندی بدل می‌کند، که تالی مستقلی از دو جناح حاکمیت است و به سردرگمی مردم در انتخاب میان بد و بدتر خاتمه می‌دهد. خواست به رسمیت شناختن حقوق و آزادیهای دموکراتیک به منزله پیش شرط هر انتخابات آزاد،

رژیم جمهوری اسلامی را وادار می سازد به مبارزه با مردم برخیزد. توده مردم سخنان ما را درک می کنند و خواهان تحقق آند، ولی حکام موجود ناچاراند در ظاهر نیز دست از مردم بشویند و شمشیرهای پنهان خویش را از رو ببندد و در مقابل صراحت مردم با صراحت بگویند که هرگز تسلیم نتیجه یک انتخابات دموکراتیک که مسلماً به ضد آنها خواهد بود، نمی شوند. پیروزی مردم در یک انتخابات دموکراتیک رژیم را به سوی کودتا خواهد راند تا استبداد سیاه خویش را از ترس مردم سازمان دهد. ولی برای نیروهای انقلابی راه دیگری نمی ماند که در شرایط کنونی کشور ما، مردم را فرا بخوانند انتخابات را تحریم کنند و شرکت خویش در آن را مشروط به پذیرش آزادیهای دموکراتیک توسط رژیم جمهوری اسلامی نمایند. این تاکتیک به نظر ما رژیم را به تنگنا می برد، زمینه تبلیغاتی را برای نیروهای انقلابی می گشاید، به مردم آموزش غلط نمی دهد و ماهیتاً سیاستی است که در خدمت تزلزل رژیم و سرنگونی آتی وی خواهد بود. به این جهت ما اعلام می کنیم که اجرای هر انتخاباتی بدون تحقق این مقدمات، غیر دموکراتیک و تقلبی است. شرط هر انتخابات آزاد وجود آزادی های دموکراتیک و به رسمیت شناختن حقوق مردم است. در کشوری که زندانی سیاسی وجود داشته باشد نمی تواند انتخابات آزاد صورت گیرد.

رژیمی که به آزادیهای دموکراتیک و حقوق مردم اهمیت ندهد، نمی تواند در مقابل قدرتهای زورگوی بیگانه مقاومت کند و سرانجام ناچار است به نیروهای امپریالیستی برای نجات از دست مردم تکیه کند.

بر گرفته از توفان شماره ۱۵۸ اردیبهشت ماه [ثور] ۱۳۹۲، می سال ۲۰۱۳، ارگان مرکزی حزب کارایران

www.toufan.org

صفحة حزب کار ایران (توفان) در شبکه جهانی اینترنت.

toufan@toufan.org

نشانی پست الکترونیک (ایمیل).